

АВАРІЙНА КАРТКА № 467

Номер ООН	Найменування вантажу
2820	Н-МАСЛЯНА КИСЛОТА

ОСНОВНІ ВЛАСТИВОСТІ ТА ВИДИ НЕБЕЗПЕКИ

н-Масляна кислота				<div> <div>2</div> <div>2</div> <div>1</div> </div>	<div>80</div> <div>2820</div>
C3H7COOH					
IMDG 8130	HAZ 2 R	КН	ГДК 10	ЛД	КХ
V4A, Алюміній, Тефлон					

Основні властивості	Рідина або легкоплавка тверда речовина. Безбарвна або від жовтого до темно-червоного кольору. Характерний запах. Помірно кипляча, кристали на повітрі димить. На повітрі димлять. Розчинна або розкладається водою з виділенням токсичних газів. Пари важчі за повітря; збирається в низинах, підвалах, тунелях. Корозійна для більшості металів. Забруднює водойми.
Вибухо- та пожежонебезпека	Горюча. Займається при нагріванні від відкритого полум'я. Пари і пил можуть утворювати з повітрям вибухонебезпечні суміші при нагріванні. Ємкості можуть вибухати при нагріванні. Горить з утворенням токсичних газів.
Небезпека для людини	Небезпечна при: I – вдиханні, III – потраплянні на шкіру, IV – потраплянні в очі. I – головний біль, слезовиділення, порушення дихання, серцебиття; III, IV – почервоніння, біль, набряк. Хімічний опік. При пожежі та вибухах можливі опіки і травми.

ЗАСОБИ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЗАХИСТУ

Для хімрозвідки та керівника робіт – ПДУ-3 (протягом 20 хв.). Для аварійних бригад – ізолюючий захисний костюм КІХ-5 у комплекті з ізолюючим протигазом ПП-4М або дихальним апаратом АСВ-2. При займанні – вогнезахисний костюм у комплекті із саморятувальником СП-20. За відсутності вказаних засобів – захисний загальновійськовий костюм Л-1 або Л-2 у комплекті із промисловим протигазом і патронами В6, БКФ. При малих концентраціях у повітрі (при перевищенні ГДК до 100 разів) – спецодяг, промисловий протигаз малого габариту ПФМ-1 з універсальним захисним патроном ПЗУ, автономний захисний індивідуальний комплект з примусовим подаванням у зону дихання очищеного повітря. Кислотостійкі рукавички, рукавички з дисперсії бутилкаучуку, спеціальне взуття.

НЕОБХІДНІ ДІЇ

Загального характеру	Ізолювати небезпечну зону в радіусі не менше 100 м (для тіонілхлориду – 200 м). Відкоригувати вказану відстань за результатами хімрозвідки. Вивести сторонніх. У небезпечну зону входити в захисних засобах. Триматися навітряного боку. Уникати низин. Дотримуватися заходів пожежної безпеки. Не курити. Усунути джерела вогню та іскор. Потерпілим надати першу допомогу. Відправити людей з осередку ураження на медобстеження.
У разі витоків, розливів та розсипів	Повідомити пожежно-рятувальну службу (зателефонувати за номером 101). Не торкатися розлитої або розсипаної речовини. Усунути витікання з дотриманням запобіжних заходів. Перепомпувати вміст у неушкоджену суху, захищену від корозії ємкість або в ємкість для зливу з дотриманням умов змішання рідин. Розливи і розсипи огородити ґрунтовим валом, засипати сухим інертним матеріалом, зібрати в захищені від корозії сухі ємкості. Не допускати попадання речовини у водоймища, підвали, каналізацію.
У разі пожежі	Не наближатися до палаючих ємкостей. Гасити повітряно-механічною і хімічною піною, порошками з максимальної відстані. Охолоджувати ємкості водою з максимальної відстані. Не допускати потрапляння води в ємкості із

сірки хлоридом і сульфохлоридом. Організувати евакуацію людей із сусідніх будівель з урахуванням напрямку руху токсичних продуктів горіння.

НЕЙТРАЛІЗАЦІЯ

Для ізоляції парів використовувати розпилену воду. Речовину відpomпувати з низин з дотриманням запобіжних заходів. Зрізати поверхневий шар ґрунту із забрудненням, зібрати і вивезти для утилізації. Місця зрізів засипати свіжим шаром ґрунту. Промити водою з контрольною метою. Місце розливу та розсипу ізолювати піском, повітряно-механічною піною і не допускати потрапляння речовини в поверхневі води. Розливи і розсипи засипати порошками, що містять лужний компонент (вапняк, доломіт, сода, вапно). Змити великою кількістю води з максимальної відстані. Поверхні рухомого складу промити великою кількістю води, мийними засобами, слабким лужним розчином (вапняним молоком, розчином кальцинованої соди).

ЗАХОДИ ПЕРШОЇ ДОПОМОГИ

Викликати швидку медичну допомогу. Особи, які надають першу допомогу, повинні використовувати індивідуальні засоби захисту органів дихання шкіри. При отруєнні кислотами і ангідридом оцтовим не викликати блювання штучним шляхом. Свіже повітря, спокій, тепло, чистий одяг. Очі і шкіру промити 2 % розчином питної соди, водою. При опіку накласти асептичну пов'язку.